

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu

LPO- 4101-19-01/2013
P/13/038

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Poznaniu
ul. Dożynkowa 9H, 61-662 Poznań
T +48 61 655 62 00, F +48 61 655 62 01
lpo@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	P/13/038 – Funkcjonowanie systemu ochrony praw klientów instytucji finansowych
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu
Kontroler	Jacek Młynarczyk, główny specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 87706 z dnia 4 września 2013 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2)
Jednostka kontrolowana	Urząd Miejski w Kaliszu (dalej Urząd).
Kierownik jednostki kontrolowanej	Janusz Pęcherz, Prezydent Miasta Kalisza (dowód: akta kontroli str. 3-4)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości¹, działalność kontrolowanej jednostki w zbadanym zakresie. Kontrolą objęto działalność Miejskiego Rzecznika Konsumentów w okresie od stycznia 2011 r. do czerwca 2013 r.

Uzasadnienie oceny ogólnej

Powyższa ocena ogólna wynika z ocen częściowych poszczególnych obszarów działalności objętych kontrolą. Formułując tę ocenę NIK uwzględniła w szczególności organizację poradnictwa konsumenckiego oraz działania Miejskiego Rzecznika Konsumentów na rzecz ochrony praw klientów instytucji rynku finansowego.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły w szczególności:

- niezapewnienia poradnictwa konsumenckiego w czasie nieobecności Rzecznika w okresie od 21 listopada 2012 r. do 30 kwietnia 2013 r., tj. przez okres ponad 5 miesięcy,
- niewyodrębnienia w strukturze Urzędu Miejskiego w Kaliszu stanowiska Rzecznika,
- braku aktywności w zakresie wykorzystywania ustawowo określonych zadań rzecznika (m.in. dotyczących współdziałania z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz organizacjami konsumenckimi, prowadzenia działalności edukacyjnej).

NIK wskazuje również na niezapewnienie poradnictwa konsumenckiego w godzinach popołudniowych (w wyznaczony dzień tygodnia - poza zwykłymi godzinami urzędowania).

¹ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Organizacja poradnictwa konsumenckiego

Opis stanu
faktycznego

1.1. Rada Miejska w Kaliszu uchwałą nr XXII/348/2000 z 29 czerwca 2000 r. powierzyła Ewie Kawalec funkcję Rzecznika. Na tej podstawie osoba ta od dnia 4 lipca 2000 r. jest zatrudniona na stanowisku Rzecznika.

(dowód: akta kontroli str. 3-7)

1.2. Pani Ewa Kawalec (Rzecznik) posiada wykształcenie prawnicze oraz staż pracy określony dla tej funkcji przepisem art. 40 ust 2 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów² (ustawa).

(dowód: akta kontroli str.3-7,8-12)

1.2. Według opisu stanowiska pracy Rzecznika z 21 listopada 2011 r. i 3 czerwca 2013 r. zakres jego obowiązków był zgodny z art. 42 ust. 1 ustawy. Zgodnie z opisem stanowiska pracy do jego obowiązków należało: zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów; składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego dotyczących ochrony interesów konsumentów; występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów; współdziałanie z właściwymi miejscowo delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi; wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub przepisach odrębnych; wytaczanie powództw na rzecz konsumentów oraz wstępowanie, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów.

(dowód: akta kontroli str.32-36)

1.3. Rzecznik realizował ww. zadania w oparciu o procedury obowiązujące w Urzędzie w zakresie sposobu rejestracji i rozpatrywania spraw do niego kierowanych (zarządzenie Prezydenta Miasta Kalisza nr 38/2011 z dnia 28 stycznia 2011 r. i 597/2011 z dnia 2 grudnia 2011 r. oraz 601/2012 z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie stosowania instrukcji kancelaryjnej w Urzędzie Miejskim w Kaliszu). W myśl zarządzenia, podstawowym sposobem dokumentowania przebiegu załatwiania i rozstrzygania spraw w Urzędzie był system tradycyjny określony w Instrukcji Kancelaryjnej, stanowiącej załącznik nr 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej³.

Do realizacji wybranych zadań objętych kontrolą NIK w Urzędzie zatrudniono pracownika ds. obsługi Rzecznika. Zgodnie z zakresami czynności z dnia 2 marca 2009 r i z dnia 22 maja 2013 r., do obowiązków pracownika należało m.in.: przyjmowanie skarg; prowadzenie rejestru skarg, wysyłanie i przyjmowanie korespondencji, sporządzanie protokołów z mediacji, obsługa konkursów, a także zastępowanie pracowników na stanowisku ds. informacji i organizacji funkcjonowania obsługi biura interesantów i obsługi administracyjnej Wydziału Komunikacji i Ewidencji Działalności Gospodarczej.

(dowód: akta kontroli str. 37,69-71)

1.4. Od dnia 10 lutego 2012 r. czas pracy Rzecznika określony został następująco: poniedziałki od 7.30 do 15.30, środa od 11.30 do 15.30 i czwartek od 7.30 do 15.30.

² Dz. U. Nr 50 poz. 331, ze zm.

³ Dz. U. Nr 14, poz. 67 ze zm.

1.4.1. Informacja dotycząca działalności Rzecznika była umieszczona w siedzibie Urzędu. W okresie od 1 stycznia 2011 r. do 9 lutego 2012 r., brak było uregulowań odnośnie czasu pracy Rzecznika.

Według oświadczenia Rzecznika czas pracy został uzgodniony z pracodawcą i udokumentowany listą obecności. W okresie do 9 lutego 2012 r., Rzecznik wykonywał swoje obowiązki w poniedziałki i czwartki od 7³⁰ do 15³⁰ a w środy od 7³⁰ do 11³⁰.

(dowód: akta kontroli str. 38,39,72)

Wewnętrzne uregulowania nie przewidywały dyżurów Rzecznika w godzinach popołudniowych. Według wyjaśnienia Prezydenta Miasta Kalisza „zapewniony dostęp do poradnictwa konsumenckiego jest wystarczający i nie znane mi są przypadki uwag konsumentów, co do godzin urzędowania Rzecznika.

Informacje o prowadzonej działalności Rzecznika zamieszczone były na stronie internetowej www.kalisz.pl (w zakładce Miejski Rzecznik Konsumentów), przy czym na stronie tej określono godziny przyjęć interesantów w poniedziałek i czwartek od 7.30 do 15.30, pomijając przypisany czas pracy Rzecznikowi w środy.

Według wyjaśnienia Rzecznika: w każdą środę rzecznik pracuje 4 godziny od 11³⁰ do 15³⁰. Czas ten jest przeznaczony na merytoryczne przygotowanie spraw. W dni przyjęć konsumentów (poniedziałki i czwartki) nie zawsze jest możliwa analiza dokumentów i opracowanie wystąpień do przedsiębiorców. Umożliwia to szybsze wszczęcie i rozpatrzenie skarg. (...) Konsumenti mogą złożyć skargę, czy uzyskać telefoniczną informację także w dni kiedy rzecznik nie urzęduje, bowiem pracownik biura zatrudniony jest w Urzędzie na pełnym etacie.

(dowód: akta kontroli str. 38,39,72,45,63-64)

1.4.2. Oprócz 350 spraw zgłoszonych pisemnie, Rzecznik załatwił 28 spraw zgłoszonych pocztą elektroniczną. Nie był prowadzony rejestr porad udzielanych telefonicznie. Jak wyjaśnił Rzecznik - rejestr taki nie jest wymagany prawem.

W latach 2011 - 2013 (I półrocze) Rzecznik udzielił porad 10 klientom instytucji finansowych, którzy zgłosili się do niego bezpośrednio w biurze.

(dowód: akta kontroli str. 40-41)

Ustalone
nieprawidłowości

1. W czasie pięciomiesięcznej nieobecności Rzecznika nie zapewniono w Urzędzie poradnictwa konsumenckiego. W okresie od 21 listopada 2012 r. do 30 kwietnia 2013 r., Rzecznik przebywał na zwolnieniu lekarskim.

W opisie stanowiska pracy Rzecznika nie wskazano systemu zastępstw. Jak wyjaśniono - w okresie jego nieobecności, pracownik ds. obsługi Rzecznika, w dni przyjęć klientów udzielał konsumentom podstawowych informacji dotyczących nieobecności Rzecznika, możliwości uzyskania porady i pomocy od pozostałych organizacji konsumenckich, zastępował pracownika na stanowisku ds. obsługi administracyjnej oraz wykonywał inne zadania wyznaczone.

Według wyjaśnienia Rzecznika, w czasie jego nieobecności, mieszkańcy Kalisza mogli uzyskać pomoc w Federacji Konsumentów i w Polubownym Sądzie Konsumenckim, o czym byli poinformowani poprzez zamieszczenie stosownego ogłoszenia na stronie internetowej www.kalisz.pl. Informacja taka widniała również na drzwiach biura Rzecznika. W czasie nieobecności Rzecznika, podstawowe informacje były przekazywane konsumentom przez pracownika biura Rzecznika. Natomiast w sprawach wymagających interwencji i wystąpień do przedsiębiorców,

mieszkańcy Kalisza uzyskali pełną pomoc w Kaliskim Oddziale Federacji Konsumentów.

W przypadku jednej sprawy, z uwagi na nieobecność Rzecznika, nie udzielono porady konsumenckiej, ograniczając się do poinformowania klienta o możliwości kierowania skargi do Federacji Konsumentów.

(dowód: akta kontroli str.37, 38,39,44, 45, 46, 47,65-66, 73, 74-92)

2. Według opisu stanowiska pracy Rzecznika z 18 listopada 2011 r. był on bezpośrednio podporządkowany Sekretarzowi Miejskiemu. Rozwiązanie takie było niezgodne z wymogiem określonym w art. 40 ust. 3 ustawy. Z przepisu tego wynika obowiązek bezpośredniego podporządkowania prezydentowi miasta. Nieprawidłowość ta została wyeliminowana poprzez wprowadzenie nowego opisu stanowiska, przyjętego w czerwcu 2013 r.

(dowód: akta kontroli str. 13-22,23-31)

3. Aktualnie Miejski Rzecznik Konsumentów jest pracownikiem zatrudnionym w Wydziale Spraw Obywatelskich. Jest to niezgodne z dyspozycją art. 40 ust. 4 ustawy, który stanowi, że stanowisko rzecznika powinno być wyodrębnione organizacyjnie w strukturze Urzędu.

Uwagi dotyczące
badanej
działalności

Zdaniem NIK zwiększeniu dostępności porad konsumenckich sprzyjałoby wprowadzenie, przynajmniej jeden dzień w tygodniu dyżuru Rzecznika w czasie przypadającym po godzinach urzędowania (15³⁰).

(dowód: akta kontroli str.38, 39, 63-64)

**Ocena
częstkowa**

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości ocenia⁴ działalność Rzecznika w zbadanym zakresie. NIK negatywnie ocenia natomiast niezapewnienie poradnictwa konsumenckiego w Urzędzie Miejskim w Kaliszu w czasie nieobecności Rzecznika.

2. Działania Miejskiego Rzecznika Konsumentów na rzecz ochrony praw klientów instytucji rynku finansowego.

Opis stanu
faktycznego

2.1. W latach 2011, 2012 i w I półroczu 2013 r. zaewidencjonowano odpowiednio 150, 206 i 32 sprawy z zakresu ochrony praw konsumentów. W ramach tych spraw odpowiednio 5, 4 i 1 dotyczyły ochrony praw klientów rynku finansowego.

(dowód: akta kontroli str.40-41,42)

2.1.1. W wyniku kontroli 10 spraw wniesionych przez klientów instytucji finansowych do Rzecznika, stwierdzono, że:

W 9 przypadkach Rzecznik wystąpił do instytucji finansowych w sprawach ochrony interesów klientów instytucji finansowych (art. 42 ust. 1 pkt. 3 ustawy). Sprawy te dotyczyły 8 klientów sektora bankowego i 1 klienta sektora ubezpieczeniowego. W przypadku jednego klienta sektora usług płatniczych i usług elektronicznych, Rzecznik nie wystąpił do instytucji finansowej z uwagi na uznanie roszczeń (zwrot

⁴ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen częściowych dotyczących działalności w badanym obszarze: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna.

reklamowanej kwoty 200 zł przez instytucję finansową, przed wystąpieniem Rzecznika).

2.1.2. Sprawy wniesione do Rzecznika dotyczyły m.in.:

- wypłacenia przez instytucję finansową „przelewem” kwoty 18 161,10 zł osobie trzeciej: w oparciu o informację instytucji finansowej, że okoliczność wypłacenia przekazu osobie trzeciej nie świadczy o uchybieniach w procesie jej realizacji po stronie wykonawcy usługi oraz, że dokonano weryfikacji imienia i nazwiska odbiorcy, uwzględniając nieprzedłożenie przez skarżącego dowodów potwierdzających zgłaszane roszczenia i odpierających zarzuty instytucji finansowej, Rzecznik zakończył sprawę;

- wypowiedzenia umowy kredytowej w związku z nieterminowym regulowaniem rat: wobec informacji instytucji finansowej z dnia 24 maja 2011 r., że bank zaproponował klientce zawarcie ugody i rozłożenie zaległości na raty, Rzecznik zakończył sprawę;

- niezwrócenia opłaty przygotowawczej w kwocie 1500 zł do nieudzielonego kredytu: w oparciu o oświadczenie instytucji finansowej z dnia 10 sierpnia 2011 r., że pobrana opłata przygotowawcza 1500 zł mieści się w limicie zakreślonym przepisami ustawy o kredycie konsumenckim i jest przeznaczana na koszty związane z przygotowaniem i zawarciem umowy oraz, że instytucja nie jest w stanie przedstawić dokumentów stanowiących podstawę do ustalenia opłaty przygotowawczej na kwotę 1500 zł, gdyż takowych nie posiada, Rzecznik zakończył sprawę, jednak na prośbę skarżącego, Rzecznik przygotował projekt pozwu sądowego;

- niezwrócenia opłaty przygotowawczej w kwocie 4800 zł: w oparciu o informację instytucji finansowej z dnia 29 listopada 2012 r., że w okolicznościach niniejszej sprawy brak jest podstaw prawnych i faktycznych do przyznania racji konsumentowi, Miejski Rzecznik Konsumentów zakończył postępowanie;

- zadłużenia w spłacie kredytu: sprawę tę z uwagi na nieobecność Rzecznika przekazano federacji Konsumentów i Rzecznik nie posiada informacji o sposobie jej zakończenia;

- w jednej sprawie instytucja finansowa uznała reklamację w wyniku działań skarżącego, przed podjęciem czynności przez Miejskiego Rzecznika Konsumentów.

(dowód: akta kontroli str.41, 42, 113-114, 147-161,115-146)

2.1.3. Rzecznik nie korzystał z uprawnień określonych w przepisie art. 42 ust. 2 ustawy, polegających na wytaczaniu powództw na rzecz konsumentów oraz nie wstępował, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów. W jednym przypadku opracowany został projekt pozwu do Sądu Rejonowego w Kaliszu (przykład opisany powyżej).

Rzecznik wyjaśnił, że *stosownie do art. 42 ust. 2 ustawy wytaczanie powództwa na rzecz konsumentów jest uprawnieniem a nie obowiązkiem rzecznika. W sprawie nr WKEG.742.92.2011, rzecznik opracował projekt pozwu ponieważ takie było życzenie konsumenta, co potwierdza notatka służbowa z dnia 1 marca 2012 r.*

(dowód: akta kontroli str.67,68, 113-124)

Licząc od wpływu sprawy, wnioskodawcom/skarżącym, odpowiedzi udzielano po upływie od 32 do 466 dni. W ciągu 100 dni załatwiono 5 spraw, w tym 2 w terminie do 60 dni. Pozostałe 5 spraw rozpatrzono w terminie powyżej 100 dni.

(dowód: akta kontroli str.48)

W czterech spośród 10 badanych spraw, Rzecznik informował klientów wnoszących sprawę o możliwości skierowania ich na drogę postępowania sądowego. W jednej sprawie, z uwagi na nieobecność rzecznika, powiadomiono osobę zainteresowaną o możliwości skierowania skargi do Federacji Konsumentów.

W pozostałych pięciu sprawach informacji takich nie podano uznając:

- brak dowodów potwierdzających roszczenia i z uwagi na zawarcie ugody (1 sprawa);
- zasadność roszczeń uznaną przez instytucję finansową (2 sprawy);
- bezzasadność wniesionej skargi (1 sprawa).

(dowód: akta kontroli str.140-142, 132-133, 113-124)

Rzecznik nie informował klientów o możliwości skierowania skargi do UOKiK w przypadku zbiorowego naruszenia interesów konsumentów, pomimo iż w dwóch spośród badanych spraw skargi skierowane były przez klientów tej samej instytucji finansowej i dotyczyły opłaty przygotowawczej (w kwotach: 1500 zł i 4800 zł) do kredytu. Rzecznik wyjaśnił, że kierowanie sprawy było już niezasadne, gdyż konsument wcześniej zwrócił się o pomoc do UOKiK i 14 kwietnia 2011 r. Prezes UOKiK poinformował go, że prowadzi już postępowanie w sprawie stosowania przez instytucję finansową praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

(dowód: akta kontroli str.140-142, 132-133, 113-124, 162)

W dziewięciu przypadkach Rzecznik posiadał informacje o sposobie rozstrzygnięcia sporów klientów z instytucjami finansowymi w sprawach, które do niego wpłynęły i w których podejmował działania, i tak:

- w jednym przypadku stwierdzono niezasadność skargi, z uwagi na nieprzedłożenie przez skarżącego dowodów na poparcie zasadności roszczeń, odpierających zarzuty instytucji finansowej,
- w jednym przypadku nastąpiło zawarcie ugody, rozłożenie należności na raty i częściowe umorzenie odsetek,
- w dwóch przypadkach Rzecznik uznał niezasadność roszczeń,
- w trzech przypadkach instytucje finansowe odmówiły uznania reklamacji,
- w dwóch przypadkach instytucje finansowe uznały roszczenia,
- w jednym przypadku, z uwagi na nieobecność Rzecznika, poinformowano klienta o możliwości kierowania skargi do Federacji Konsumenta.

(dowód: akta kontroli str.113-124, 125, 132-133, 140-142, 146, 147-161)

Rzecznik nie posiadał informacji o dalszym biegu spraw, które były przedmiotem zgłoszonych do niego skarg.

(dowód: akta kontroli str.113-114)

2.2. Rzecznik otrzymywał sukcesywnie z Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz od Stowarzyszenia Konsumentów Polskich broszury, prasę fachową i ulotki.

Materiały te były rozdawane składającym skargi konsumentom, a także dostępne w widocznym miejscu (przed biurem Rzecznika).

Rzecznik odpowiadał na pytania przedsiębiorców w sprawach problemów konsumenckich, a także udostępniał konsumentom oraz przedsiębiorcom, akty prawne, orzecznictwo i komentarze do ustaw z zakresu prawa konsumenckiego. W

2011 r. wziął udział w pracach Wielkopolskiej Olimpiady Wiedzy Konsumentkiej organizowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na etapie powiatowym olimpiady, Rzecznik zajmował się merytorycznym przygotowaniem uczniów oraz uczestniczył w pracach komisji.

(dowód: akta kontroli str.49, 93,60-61,59)

2.3. W okresie objętym kontrolą Rzecznik nie współpracował w sposób systematyczny i udokumentowany z UOKiK, organami inspekcji handlowej oraz organizacjami i innymi instytucjami w zakresie ochrony konsumentów.

Do lipca 2013 r. Rzecznik nie realizował również uzgodnień z Federacją Konsumentów w zakresie określonym Planem Współpracy Oddziału Federacji Konsumentów z dnia 17 lipca 2012 r. Plan współpracy z Oddziałem Federacji określał kategorie działań prokonsumenckich i zasady współpracy dotyczące: ustalenia sposobu przepływu informacji dotyczących działań zewnętrznych podejmowanych przez organizację konsumencką i rzecznika; przygotowania adresografii mediów lokalnych i sublokalnych potencjalnie zainteresowanych działaniami na rzecz edukacji i informacji konsumenckiej; cyklicznych spotkań co dwa miesiące w środę, w celu omówienia trudnych przypadków i zjawisk rynkowych, które mogą powodować naruszenie zbiorowych interesów konsumentów; działań informacyjno – edukacyjnych skierowanych do konsumentów z grupy osób III wieku; wzajemnego informowania się o przerwach w pracy podmiotów albo zmian godzin urzędowania.

Rzecznik wyjaśnił m.in., że Plan współpracy był pierwszym dokumentem potwierdzającym współpracę organizacji konsumenckich. W okresie od lipca do października 2012 r. nie było możliwości zorganizowania spotkania ze względu na ograniczenia czasowe stron, natomiast od listopada 2012 r. do czerwca 2013 r., ze względu na nieobecność Rzecznika. Pierwsze spotkanie w celu realizacji planu współpracy odbyło się w lipcu 2013 r.

(dowód: akta kontroli str.49, 93-99, 163, 164-166)

Ustalone
nieprawidłowości

Rzecznik nie wywiązywał się z obowiązków wynikających z przepisu art. 42 ust. 1 pkt 4 ustawy polegających na współpracy z UOKiK, Komisją Nadzoru Finansowego oraz Rzecznikiem Ubezpieczonych, a także innymi organizacjami konsumenckimi (za wyjątkiem zawartego w 2012 r. z Federacją Konsumentów porozumienia o współpracy).

Ograniczony był również zakres działań w zakresie edukacji konsumenckiej (obowiązek wynikający z art. 39 ust. 1 ustawy w związku z art. 38 ustawy), za wyjątkiem udziału w pracach Wielkopolskiej Olimpiady Wiedzy Konsumentkiej (2011 r.).

(dowód: akta kontroli str.49, 93-99)

Ocena cząstkowa

Najwyższa Izba Kontroli, ocenia pozytywnie mimo stwierdzonych nieprawidłowości działalność Rzecznika w badanym obszarze.

IV. Uwagi i wnioski

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁵, wnosi o:

- Wnioski pokontrolne
1. Dostosowanie organizacji poradnictwa konsumenckiego do wymogów określonych w przepisach ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.
 2. Podjęcie systematycznej współpracy z organami i instytucjami właściwymi do ochrony konsumentów, w tym z Federacją Konsumentów.
 3. Rozważenie możliwości szerszego zaangażowania się Rzecznika w działania na rzecz edukacji konsumenckiej.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu.

Obowiązek poinformowania NIK o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków pokontrolnych oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Poznań, dnia 15 października 2013 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu

Kontroler
Jacek Młynarczyk
Główny specjalista kontroli państwowej

Dyrektor
z up. Grzegorz Malesiński

.....
Podpis

.....
Podpis

⁵ Dz.U. z 2012 r., poz.82 ze zm.